

imidlertid ikke Stedet og Tiden her at komme ind paa en udførlig Meddelelse fra Udvalgets Side om Grunden til, at det saaledes har maattet slutte sig til den af Udenrigsministeren hævdede Opfattelse af Rets spørgsmaalet; thi dette foreligger ikke Thinget til Afgjørelse. Enhver Udtalelse om Rets spørgsmaalet, som kun vilde gjentage, hvad der af Udenrigsministeren er udtalt som den danske Opfattelse, vil være betydningsløs. Det Spørgsmaal, som foreligger for Thinget, er et ganske andet, nemlig om Thinget, uagtet det hævder en saadan Opfattelse af Rets spørgsmaalet, som er udbillet af Udenrigsministeren, og som gaar ud paa, at man fra Danmarks Side ikke kan anerkjende disse Kravs Berettigelse, bør give sin Tilslutning til en Konvention, som gaar ud paa, at Sagen henvises til Afgjørelse ved Voldgift. Udvalget anbefaler Thinget at give sin Tilslutning til at slutte Konvention, og det gjør det af følgende Grunde. For det Første er det nemlig givet, at den Opfattelse af Rets spørgsmaalet fra dansk Side, som nu sidst er udbillet for Landstinget af Udenrigsministeren, gjentagne Gange har været forelagt og været udtalt for de amerikanske forenede Staters Regjering, og leilighedsvis flere Gange har der funnet været Grund til at tro; at denne Opfattelse havde vundet Indgang, og at man fra den nordamerikanske Regjering Side derfor ikke længere fastholdt disse Krav. Men med Mellemrum, under tiden lange Mellemrum, ere Kravene alligevel fremjatte paany fra den nordamerikanske Regjering Side, og det med steds stige Styrke, saaledes at det nu, efterat der er forløbet 34 til 35 Aar, siden de Kjendsgjerninger foregik, paa hvilke Kravene støttes, maa antages, at de amerikanske forenede Staters Regjering ikke vil gaa ind paa den Opfattelse, som fra dansk Side er udbillet, men at den tværtimod fastholder disse Krav, vil hævde dem og eventuelt anvende de Midler til at hævde dem, som Folketretten hjemler. Det er den Kjendsgjerning, som den danske Regjering staar lige overfor i Forbindelse med den anden Kjendsgjerning, at den nordamerikanske Regjering tilbyder en Afgjørelse ved Voldgift. Naar der under slige Tvistemaalet i en Art af Sager som disse fremkommer et saadant Tilbud fra den Regjering Side, med hvilken man er i Uoverensstemmelse om Sagen, vil det allerede følge af de almindelige Hensyn, som de internationale Forhold paalægge, at ikke lettelig den anden Part vægrer sig ved at gaa ind paa en saadan Afgjørelsesmaade. Men i nærværende Tilfælde, under de Forhold, under hvilke Kravene ere komne frem, er det formentlig ikke alene en Hensyntagen, der

paahyder Danmark at gjøre dette Skridt, men Udvalget antager det tillige for at være baade fornuftigt og klogt fra et dansk Synspunkt at gaa ind derpaa, og det allerede af den Grund, at man maa opfatte dette Tilbud om Voldgift væsentlig som en Imødekommelse fra amerikansk Side; thi det, at lade et omvistet Spørgsmaal afgjøre ved Voldgift, er under alle Omstændigheder den mest imødekommende Maade at afgjøre det paa, og det er derfor, at Udvalget fuldt ud har funnet tiltræde Forslaget og udtaler, at det anser det for aldeles rigtigt, at den danske Regjering er gaaet ind paa at modtage dette Tilbud om Voldgift, og i Henhold dertil at slutte Konventionen derom. Men dertil kommer det næste Spørgsmaal, som frembyder sig, nemlig om Voldgiften er ordnet paa en saadan Maade, at ogsaa Danmark deri kan se en Betyggelse. Ogsaa det har Udvalget ment at kunne besvare bekræftende, og jeg skal fra dette Sted ikke undlade at udtale, at med Hensyn til den Mand, som ved Konventionen er valgt til Voldgiftsmand — det vil ikke paahvile mig at udtale Noget, der kunde være til Ros for denne Mand — mener Udvalget at kunne og burde udtale, at det aldeles slutter sig til den Opfattelse, som af begge de tvivlende Regjeringer er udtalt i Konventionen, nemlig at man har fuldstændig Tillid til Hendes Britiske Majestæts overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister, Sir Edmund Monsons Værd, Dygtighed og Upartiskhed, og at det er med særligt Hensyn hertil, at der ikke for os har været nogen som helst Betænkelighed ved at tilraade at gaa ind paa Konventionen om Sagens Afgjørelse ved Voldgift ordnet netop paa den Maade. Da derhos de Former, hvorunder Afgjørelsen vil finde Sted, ere ordnede paa en lige saa fuldt betryggende Maade, har Udvalget af begge de anførte Grunde kun funnet komme til det Resultat, at anbefale Thinget at give sin Tilslutning til Konventionen, hvorved det sidste nødvendige Samtykke vil være tilveiebragt.

Udenrigsministeren (Rosenørn): Jeg skal kun tillade mig at udtale ganske kort, at det er med stor Tilfredsstillelse, jeg har set, at Udvalget i dette Thing, efter at have gjort sig bekendt med de Dokumenter, der have været forelagte, og efter at have modtaget de Oplysninger, jeg har funnet høre, ligesom Udvalget i det andet Thing ganske deler den Opfattelse, jeg har udtalt om Rets spørgsmaalet i det Hele; dernæst er det ogsaa en stor Tilfredsstillelse for mig at se, at man erfjender, at det hele Voldgiftsspørgsmaal er ordnet paa en he-